

znesne ščinkovka 5 do 6 pikčastih jajčec, katera izvali v 12. dneh. Mladiče pitata in hraniha s samimi žuželkami, gosenicami in drugimi mrgolincami.

Neusmiljeni ptičarji so imeli nekdaj grozovito navado, da so ščinkovec najpred zaprl v temo in mu potlej, ko se je v temi navadil jesti, z razbeljenim železom izteknili oči. In to samó zaradi tega, da jim je slepi ubožček tudi po noči pel, ker ni ločil dneva od noči. Taki suroveži zaslužijo najostrejšo kazeno za tako grozovitost in ludobijo.

Medvedjek.

(Zemljepisna črtica.)

Potuječ od Gotenic v Kočevskem okraju dalje po cesti zaprè se svet ne-nadoma od vseh strani. Prekoračiti je treba popotniku hrib, da se mu odprè na ónej strani nov svet. Kraj, po katerem ga pelje slaba steza ob pobočji hriba, poln je lepih hojevih in jelovih dreves, ki so svojina kneza Auersperga, in skoraj se človeku žali videti velikanske hloðe ležati po gozdu, katerih človek rabiti ne more. Vzrok temu je pač ta, da bi se dali spraviti z gozda le z velikim náporom in z večjimi troški, nego so vredni. Tolažilno je pač samó to, da je tako trohneče drsyje naravno gnojilo gozdom.

Po dve uri trajajočem potu po rečenjej stezi prideš na malo raván, kjer leži kraj „Medvedjek“, po nemški „Bärenhein“. Kraj ima samó toliko hišic, kolikor jih potrebujajo delaveci pri ondotnih parnih žagah kneza Auersperga. Žage v poletnem času večkrat prenehajo rezati zbog pomanjkanja vode, in takrat delaveci zapusté ta kraj ter si iščejo drugod primernega zaslúžka. Samó malo družin, ki so si ustanovile stalna bivališča, ostane ondu vse leto. V tem času pa navadno izmanjka tudi pitne vode in le po jedenkrat na dan dobé ljudje vsake hiše po jeden škaf vode. Se vè, da zadostuje to le za največjo silo, in treba je iti vsak dan v bližnjo dolino po vodo.

Vender tudi v tem času delo ne prestane popolnem, ker hudo bi bilo ondotnim prebivalcem sebe in svoje obitelj preživiti brez vsakeršnih dohodkov.

Ker jím baš less ne primanjkuje, izdeluje vsak dan po 6 do 8 delavev les za žveplenke. V to svrho vrežejo jelovih kreljev po 60, 80 in 100 cm. dolgih. Vsak delavec vzame jeden tak kos, pritrđi si ga poševno na stružnico ter prične svoje delo. Za orodje mu služi oblič, česar rez (klina) ima mesto ostrine po jedno, dve ali celo tri okrogle jeklene cevi, katere isto tako režejo, kakor rez navadnega obliča in so takó ozke, kakor les naših žveplenk. Ako tedaj delavee s tem obličem potegne po krelji, ne odletava kakor pri navadnim obliču oblanje, nego omenjene jeklene cevi režejo iz jelovine tenke paličice, ki so one dolgosti kakor krelji in takó tenke kakor cevi pri klini, rekši óne debelosti, kakor navadni žvepleni klinčki, samó da so po 60, 80 ali 100 em dolgi.

500 takih paličic poveže se v jeden snopič, a 500 takih snopičev, ki imajo jedno četr milijona paličic, je jedna povéz.

Štiri take povézi, to je jeden milijon paličic, dobi tovarnar žveplenek od ondotnih delavev za 7 gl. 50 kr. Res majhen je tak zaslúžek, a ljudje v Medvedjeku so ga veseli. A dobro je to tudi za nas, kajti samó takó je mogoče, da so žveplenke takó po ceni. —

H. Podkrajšek.